

Tiesas (piektā palāta) 2013. gada 18. jūlija spriedums (Hovrätten för Nedre Norrland (Zviedrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — ÖFAB, Östergötlands Fastigheter AB/Frank Koot, Evergreen Investments AB

(Lieta C-147/12) ⁽¹⁾

(Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Regula (EK) Nr. 44/2001 — Tiesa, kurai ir piekritība — Īpašā jurisdikcija “lietās, kas attiecas uz līgumiem” un “lietās, kas attiecas uz neatļautu darbību vai kvazideliktu”)

(2013/C 260/23)

Tiesvedības valoda — zviedru

Iesniedzējtiesa

Hovrätten för Nedre Norrland

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: ÖFAB, Östergötlands Fastigheter AB

Atbildētāji: Frank Koot, Evergreen Investments AB

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Hovrätten för Nedre Norrland Sundsvall — Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV L 12, 1. lpp.) 5. panta 1. punkta un 3. punkta interpretācija — Noteikumu par īpašo jurisdikciju lietās, kas attiecas uz līgumiem, neatļautas darbības vai kvazidelikta gadījumā piemērojama prasības par zaudējumu atlīdzību — Tiesvedība tiesā dalībvalstī A pret fizisko personu, kas dzīvo dalībvalstī B, un pret akciju sabiedrību ar sēdekli dalībvalstī B, kurai pieder vairākums sabiedrības ar sēdekli dalībvalstī A akciju — Prasība par akciju sabiedrības valdes locekļa atbildību par šīs sabiedrības saistībām, jo valdes loceklis nav veicis formālus pasākumus sabiedrības saimnieciskā stāvokļa kontrolēšanai — Prasība par akciju sabiedrības akcionāra atbildības noteikšanu par citas personas darbību, ja sabiedrības darbība tiek turpināta, lai gan tai nav pietiekamu līdzekļu, un, neskatoties uz pienākumu uzsākt tās maksātnespējas procesu

Rezolutīvā daļa:

1) Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās 5. panta 3. punktā esošais jēdziens “lietas, kas attiecas uz neatļautu darbību vai kvazideliktu” ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ir piemērojams tādām prasībām kā pamatlietā, kuras cēlis akciju sabiedrības kreditors par atbildības par šīs sabiedrības parādiem piemērošanu, pirmkārt, pret tās valdes locekli un, otrkārt, sabiedrības akcionāru, ņemot vērā, ka tie ir ļāvuši minētajai sabiedrībai turpināt komercdarbību, lai gan sabiedrībai nebija pietiekama kapitāla un bija jāuzsāk tās likvidācija;

2) Regulas Nr. 44/2001 5. panta 3. punktā esošais jēdziens “tās vietas tiesā, kur kaitējums noticis vai var notikt” ir jāinterpretē tādējādi, ka pret akciju sabiedrības valdes locekli, kā arī akcionāru celtajām prasībām par atbildības par šīs sabiedrības parādiem piemērošanu minētā vieta ir tā, ar kuru ir saistītas šīs sabiedrības veiktā komercdarbība, kā arī finansiālā situācija, kas saistīta ar šo komercdarbību;

3) apstākļi, ka attiecīgo prasījumu tādos apstākļos kā pamatlietā sākotnējais kreditors ir nodevis kādam citam, neietekmē jurisdikcijas noteikšanu saskaņā ar Regulas Nr. 44/2001 5. panta 3. punktu.

⁽¹⁾ OV C 151, 26.5.2012.

Tiesas (devītā palāta) 2013. gada 18. jūlija spriedums (Corte di Appello di Roma (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Martini SpA/Ministero delle Attività Produttive

(Lieta C-211/12) ⁽¹⁾

(Lauksaimniecība — Importa licenču sistēma — Regula (EK) Nr. 1291/2000 — 35. panta 4. punkta c) apakšpunkts — Pieteikuma par licenču izsniegšanu laikā pieprasītā drošības nauda — Importa licence — Pierādījumu par to izmantošanu novēlota iesniegšana — Sankcija — Atsavināmās summas aprēķins — Regula (EK) Nr. 958/2003 — Tarifu kvotas)

(2013/C 260/24)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte di Appello di Roma

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Martini SpA

Atbildētāja: Ministero delle Attività Produttive

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Corte di Appello di Roma — Komisijas 2000. gada 9. jūnija Regulas (EK) Nr. 1291/2000, ar ko nosaka sīki izstrādātus kopējus noteikumus, kas jāievēro, piemērojot importa un eksporta licenču un iepriekš noteiktas kompensācijas sertifikātu sistēmu lauksaimniecības produktiem (OV L 152, 1. lpp.), 35. panta interpretācija — Saistībā ar importa licences izsniegšanu iemaksātā drošības nauda — Tās summas noteikšana, kas ir atsavināma saistībā ar daudzumiem, attiecībā uz kuriem noteiktajā termiņā nav iesniegti pierādījumi par eksporta licenci ar iepriekš noteiktu kompensāciju

Rezolutīvā daļa:

- 1) Komisijas 2000. gada 9. jūnija regulas (EK) Nr. 1291/2000, ar ko nosaka sīki izstrādātus kopējus noteikumus, kas jāievēro, piemērojot importa un eksporta licenču un iepriekš noteiktas kompensācijas sertifikātu sistēmu lauksaimniecības produktiem, kas grozīta ar Komisijas 2003. gada 20. februāra Regulu (EK) Nr. 325/2003, 35. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā normā minētās drošības naudas mērķis ir ne tikai garantēt, ka tiek izpildīts importēšanas pienākums, bet arī garantēt, ka pierādījums par licences izmantošanu tiek iesniegts konkrētā termiņā;
- 2) Regulas Nr. 1291/2000, kas grozīta ar Regulu (EK) Nr. 325/2003, 35. panta 4. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, ja pierādījums par pareizu importa izpildi tiek iesniegts ar nokavēšanos, atsavināmā summa atbilstoši tam apmēram, par kuru nav iesniegts pierādījums šīs regulas 35. panta 4. punkta a) apakšpunktā noteiktajā termiņā, ir jāaprēķina, pamatojoties uz to drošības naudas likmi, kura faktiski tika piemērota pieteikuma izsniegt licenci vai licences saistībā ar šo importu iesniegšanas laikā. Šādas interpretācijas nolūkā nav nozīmes tam, ka tika pieprasīta drošības nauda ar augstāku likmi salīdzinājumā ar to, ko piemēro tāda paša veida preču, kādas ir importētās preces, citam importam, ņemot vērā, ka šie pēdējie darījumi tika atbrīvoti no ievadmuitas nodokļa samaksas.

(¹) OV C 194, 30.6.2012.

Tiesas (astotā palāta) 2013. gada 18. jūlija spriedums (Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Vodafone Omnitel NV (C-228/12, C-231/12 un C-258/12), Fastweb SpA (C-229/12 un C-232/12), Wind Telecomunicazioni SpA (C-230/12 un C-254/12), Telecom Italia SpA (C-255/12 un C-256/12), Sky Italia srl (C-257/12)/Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Presidenza del Consiglio dei Ministri (C-228/12 līdz C-232/12, C-255/12 un C-256/12), Commissione di Garanzia dell'Attuazione della Legge sullo Sciopero nei Servizi Pubblici Essenziali (C-229/12, C-232/12 un C-257/12), Ministero dell'Economia e delle Finanze (C-230/12)

(Apvienotās lietas C-228/12 līdz C-232/12 un C-254/12 līdz C-258/12) (¹)

(Elektronisko komunikāciju tīkli un pakalpojumi — Direktīva 2002/20/EK — 12. pants — Attiecīgās nozares uzņēmumiem uzlikti administratīvi maksājumi — Valsts tiesiskais regulējums, ar kuru elektronisko komunikāciju tīklu uzņēmumiem tiek uzlikts maksājums, kas paredzēts, lai segtu ar valsts pārvaldes iestāžu darbību saistītas izmaksas)

(2013/C 260/25)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājas: Vodafone Omnitel NV (C-228/12, C-231/12 un C-258/12), Fastweb SpA (C-229/12 un C-232/12), Wind Telecomunicazioni SpA (C-230/12 un C-254/12), Telecom Italia SpA (C-255/12 un C-256/12), Sky Italia srl (C-257/12)

Atbildētājas: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Presidenza del Consiglio dei Ministri (C-228/12 līdz C-232/12, C-255/12 un C-256/12), Commissione di Garanzia dell'Attuazione della Legge sullo Sciopero nei Servizi Pubblici Essenziali (C-229/12, C-232/12 un C-257/12), Ministero dell'Economia e delle Finanze (C-230/12)

Piedaloties: Wind Telecomunicazioni SpA (C-228/12, C-229/12, C-232/12, C-255/12 līdz C-258/12), Telecom Italia SpA (C-228/12, C-230/12, C-232/12 un C-254/12), Vodafone Omnitel NV (C-230/12 un C-254/12), Fastweb SpA (C-230/12, C-254/12 un C-256/12), Television Broadcasting System SpA (C-257/12)

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvas 2002/20/EK par elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļaušanu (atļauju izsniegšanas direktīva) (OV L 108, 21. lpp.) 12. panta interpretācija — Administratīvi maksājumi, kas uzlikti uzņēmumiem — Tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēts, ka visi valsts regulatīvo iestāžu izdevumi, kas netiek finansēti no valsts līdzekļiem, tiek sadalīti starp attiecīgās nozares uzņēmumiem atkarībā no ieņēmumiem, kurus tie guvuši no preču tirdzniecības vai attiecīgu pakalpojumu sniegšanas

Rezolutīvā daļa:

12. pants Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvā 2002/20/EK par elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļaušanu (atļauju izsniegšanas direktīva) ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums kā pamattiesībā izskatāmais, saskaņā ar kuru uzņēmumiem, kuri nodrošina elektronisko komunikāciju pakalpojumu vai tīklu, var tikt uzlikts maksājums, lai segtu valsts pārvaldes iestādes izdevumus, ar nosacījumu, ka šis maksājums ir paredzēts tikai tam, lai segtu izmaksas, kas saistītas ar konkrētā panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajām darbībām, ka gūtie ieņēmumi no konkrētā maksājuma nav lielāki par kopējiem ar šīm darbībām saistītajiem izdevumiem un ka šis maksājums tiek sadalīts starp uzņēmumiem objektīvi, caurskatāmi un samērīgi; šis fakts ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

(¹) OV C 217, 21.7.2012.